

βολίδα

βολίδα, η, ουσ. [<μτγν. βολίς], η βολίδα. **1.** οτιδήποτε κινείται με μεγάλη ταχύτητα: «πέρασε με τ' αυτοκίνητό του βολίδα από μπροστά μας». **2.** (στη γλώσσα των μηχανόβιων) μοτοσικλέτα με μεγάλα ή μεσαία κυβικά, που αναπτύσσει μεγάλη ταχύτητα: «αγόρασε μια βολίδα και μας προκαλεί συνέχεια για κόντρες». **3.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) δυνατό και ευθύβολο σουτ προς την αντίπαλη περιοχή, ιδίως προς το αντίπαλο τέρμα: «δεν μπορεί κανένας τερματοφύλακας να πιάσει τις βολίδες του || με μια βολίδα απ' τα τριάντα περίπου μέτρα, διπλασίασε τα τέρματα της ομάδας του»·

- *έφυγε βολίδα*, έφυγε, απομακρύνθηκε από κάπου με μεγάλη βιασύνη, με μεγάλη ταχύτητα: «έφυγε βολίδα στο σταθμό για να προλάβει το τρένο»·

- *πάνω βολίδα*, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) πετυχαίνω δυνατό και ευθύβολο σουτ, ιδίως προς την πλευρά του αντίπαλου τέρματος: «έπασε τέτοια βολίδα, που ο τερματοφύλακας έμεινε άγαλμα»·

- *ρίχνω βολίδα*, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) πραγματοποιώ δυνατό και ευθύβολο σουτ, ιδίως προς την πλευρά του αντίπαλου τέρματος: «έριξε τέτοια βολίδα, που άφησε άγαλμα τον τερματοφύλακα»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας